

DE MALLORCA

Manuel Ribas i Piera o la honradesa professional

A Mallorca, naturalment, s'ha parlat del Pla Ribas i Piera d'Ordenació Urbanística de Palma. No han mancat els comentaris a tota la premsa. LLUC, per exemple, ha publicat, al manco, l'article d'en Miquel Fullana **Sobre la reforma interior de Palma**, el dels arquitectes F. Otero i I. Tarrida i una completa nota referent a la **Informació-Col·loqui sobre el Pla Ribas i Piera** organitzada per l'Obra Cultural Balear.

Don Manuel Ribas i Piera és un dels més coneguts arquitectes de Barcelona, i ahora catedràtic d'Urbanística de l'Escola Superior d'Arquitectura de la ciutat comtal, i potser l'home més adequat per dirigir el **Projecte de revisió del Pla d'Ordenació Urbanística de Palma** fins ara vigent, basat, en gran part, en el de la **Reforma Alomar** de 1943. El gran creixement de Palma en els darrers anys feia inajornable la revisió del Pla per al qual es regia l'actuació urbanística de l'Ajuntament.

Ribas i Piera, a la vegada que un excel·lent urbanista, és un home molt preocupat per la realitat i problemàtica dels Països Catalans. A la seva biblioteca (en la inevitable estona d'espera que ens fan fer totes les persones vertaderament ocupades i feineres) s'hi veien llibres tan mallorquins com la biblioteca «Les Illes d'Or», el **Diccionari Alcover-Moll**, la biblioteca «Rai-xa», etc. Vull dir, amb això, que no és el clàssic barceloní que només se'n recorda «de la comarca» de tant en tant. Manuel Ribas i Piera, en el recent «**Serra d'or**» de gener, publica un article sobre el **Present de les comarques a Catalunya** on propugna anar «cap a una visió més moderna, científica i útil del fet comarcal; i contradir, ahora,

tant els pairalistes recalcitrants com els qui creuen que el comarcalisme és avui una posició romàntica i inoperant, més pròpia de l'immobilisme medieval que dels temps «còsmics» que vivim».

El diàleg va esser, en tot moment, agradable. Ribas i Piera no defuig la crítica, al contrari.

—La crítica sempre és interessant. Estic content que s'hagi parlat del Pla, i que se l'hagi criticat.

—¿Vostè creu que se n'ha parlat prou?

—Molt, molt, no; però prou sí. En això Palma ha tingut una reacció molt bona, lo qual prova que el nivell cívic corre paral·lel a l'alt nivell econòmic actual de la ciutat. A moltes altres ciutats se n'hauria parlat molt menys.

—Una de les qüestions més debatudes és la de la reforma de Sa Ferreria. ¿Què me'n diu?

—La Ferreria és una zona que necessita una reforma a fons. No crec que ningú hi visqui per gust: està plena de cases sense lavabo, aigua corrent, etc. El «Pla Alomar» ja preveia aquesta reforma, i encara anava més enfora: ¡suprimia el carrer Sindicat! Nosaltres no l'hem tocat —el carrer Sindicat— ja que com a centre comercial està molt bé. Però la resta sí, hi ha que reformar-la. No és un barri «maco», ni res. També hi havia projectada, en el Pla vigent fins ara —i que, naturalment, hem pres com a base per la nostra revisió— una via que aniria fins el Temple, per la Plaça Quadrado. L'hem suprimida. Veu; d'això sí que ningú en parla. Referent a la Ferreria, nosaltres som com els metges; quan als malats se'ls recomana una medicina amarga, el malalt és ben lliure de prendre-se-la o no, però

si no ho fa ja en sap les conseqüències. Els urbanistes fem igual: se'ns encarrega de diagnosticar un mal i prescriure el remei. Així ho fem. Si després no volen aplicar les mesures recomanades, allà ells. Nosaltres no volem «fer les pasqües» a ningú. Que no volen? endavant! Que tenen por que s'especuli amb els seus solars? Doncs que s'uneixin, que formin una cooperativa com ha fet la companyia de tranvies i que facin la reforma ells mateixos. Si no ho fan ells ho faran els altres i aleshores sí que ja no podran parlar de «maniobra» capitalista. S'ha fet un estudi i s'ha vist que, fent la reforma, els solars pujarien de 2,5 a 3 vegades el preu actual. Al menys, en tindrien per pagar la reforma.

—També s'ha parlat molt que, obrint vies ràpides d'entrada, s'originaria una congestió de tràfic massa gran.

—Sincerament, crec que no es donaria. S'ha parlat d'una circulació de 34.000 vehicles/dia, lo qual vol dir uns 3.000 vehicles/hora. Amb un carrer més estret que el Jaume III, amb un carrer de 3 vies de circulació n'hi hauria prou per no originar congestions.

—S'ha demanat a l'Ajuntament que «es dediqui especial atenció sobre la desviació de Sa Riera, pel perill que pot representar treure les aigües del seu curs natural». Hi ha vertader perill?

—El perill hi és ara que s'inundi part de la ciutat, com ha passat més d'una vegada. A més, cal tenir en compte que no és la primera vegada que es desvia la Riera. El seu curs «natural» era el de Rambles-Born. Una vegada va ocasionar més de 5 mil morts, i van decidir desviar-la per l'actual Passeig Mallorca.

Em mostra un plànol —que ja coneixia per les explicacions del professor Barceló Pons a la classe de Geografia Humana, que foren lo millor del seu curs— on es pot apreciar ben